

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De simone. ca. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Rachabeorū. I.

fugam. Et redierūt ad eū qui recesserant ab eo, et inscutus est hostes vsq; ad castra eoz q̄ erāt in cades, et ceciderūt ex eis tria milia. Et redijt Jonathas in hierlm, et misit roma renouare cū eis amicitia. Sparclat; q; scripsit quos supra lacedemonios dixim; dicēs: Pudez scripsit nob; dar; rex vester, sub onia summo sacerdote iudeozū q; d; genere abrae estis, et fies nostri, et fecim; vobiscū fraternitātē. Et tūc memores sum; vū i sacrificijs et obseruatiōib; nostris sicut decet nos memi nisse firm, et nūc misim; ad vos vt inouem; fraternitatē. Et rescripserūt sparclate, pecora nra et possessio nra vestra sint, et vestra nra et innouata est fraternitas. Et audiuit Jonathas q; itez egressi sunt principes Demetri; cū exercitu multo supra q; prius, et egress; ē aduersus eos. Qui cū audissent aduētū Jonathe, nocte fugerūt relinquentes focos i castris. Et mane inscut; est eos Jonathas; et nō cōprehēdit. Trāsierāt em; sumē Eleuterum; et diuertit Jonathas ad arabes q; dicitur zabadel; et percussit eos. Simō autē i ioppē dedināuit. Audierat em; q; vellēt p̄sidū tradere partib; Demetri;, et posuit ibi custodes et redijt Jonathas in hierusalem et innouauit muros in ea, et munuit eā valde inter arcem et ciuitatē, vt esset ciuitas singular; in terra, et nec emāt nec vendat, nō indigētes bonis alioz. Eo tpe cor; gitauit trison occidere antiochū adolescentē et imponere sibi diademā s; tūmuit ionathan strenuū defensorē Antiochi. Et elegit vt eū p̄ occideret, scripsitq; Jonathe vt occurreret ei in bethsan. Et vēit ad eū Jonathas cū milibus viroz. Adde; q; trison q; nō poss; extendere manus in eū, honorauit eū dās ei munera, et p̄ciples exercitib; suis, vt obedirent ei sicut sibi. Et ait Jonathe: Ut qd; vera sit; p̄lim, Elige tibi paucos et veni mecum; pro lomaldē, et tradā eā tibi, et reliq; p̄sidia, et exercitiū, et vniuersos ministertales regni, et redibo. Et credidit ei Jonathas et remisit i iudeam exercitū, et retinuit tantū tria milia, et q; dimisit in galileā duo milia. Et erāt mille eoz eo. Lūq; intrasset pro lomaldē ligauerūt

euz ciues, et oēs q; erāt euz eo interfecerūt. Et plāxit oīs tra iuda ionathā, estimās occlus; esse. Et dixerūt gētes q; erāt i circūitu iudee, Nō habēt p̄ncipes, tollam; de hoib; memoria eoz. Et gregauit trison exercitū, vt veniret in terrā iuda, et attereret eā. Timēsq; popul; ascēdit i hierl; et ait simon; Tu es dux noster loco Jude et Jonathe fratris tui.

De simone,

Caplm, XIII.

Accelerauit si

mon; summare muros hierlm et misit exercitū i ioppē. Logno scēs autē trison, q; surrexit simon loco Jonathe misit ad eū legatos dicēs: Pro argēto qd; debebat Jonathas frater tu; in ratioe regis detinui meuz. Et nūc mitte argēti talēta, et duos filios ei; obsides, et remittem; euz. Cū q; cognosceret simon dolū ei; et misit tū argēti et pueros, ne murmuraret plus dices, nō redemit fratrē volēs regre. Et mētus ē trison et intrauit regionē, vt p̄tereret eā. Et euz appropinquasset baschama, vidēs q; nō p̄ficeret, Jonathā ibi occidit et filios ei; et redijt in terrā suā. Et misit simon et accepit ossa ionathe, et sepeluit euz i modin. Et statuit, vii, pyramides p̄t et m̄t, et q̄tuor; s̄tly et sibi, et cū eis posuit colinas magnas, et sculpsit i eis arma et naues ad memoriā eternā. Trison autē euz it faceret euz Antiocho adolescentē, dolo occidit eū, et regnauit p; eo i asia. Tūc edificauit simon p̄sidia i iudea et misit ad Demetriū, vt faceret pacē euz eo, et mittens munera rogauit vt faceret remissionē regionē. Et scripsit Demetri; dicēs: Dūcra suscepim;, et pacē facim; vobiscū; magnā, remittētes ignorātiā et peccata vsq; i hodie nuz dīe, et nūc absolūim; vos ab omni tributo. Et ablatuz ē iugum gentiū ab isrl;. Et ex tūc cepit scribere p̄lis isrl; in tabulis et gestis publicis annoratiōes t̄pis in hūc modū. Anno p̄mo sub simone summo sacerdote, magno duce et p̄ncipe iudeoz, Tūc descēdit simon in gazam, et obsedit eā, et elecit idolas tras et idola de ciuitate, et mūdauit edes, et collocauit in ea viros qui legē facerēt et munuit eā, et fecit sibi habitationē, et obsedit eos qui erāt in arce hierusalē. Et clamauerunt ad simonē, vt acciperēt dextrās, et dedit illis, et elecit eos inde, et mūdauit arcē a conuincationib; et intrauit eaz cū mifficis in;

A 2

strumēt, hymnis et ramis palmarum statuens
 ut omnibus annis ageret
 hec dies cum leticia. Et
 vidit simon iohannem filium
 suum quod vir esset filius.
 Et posuit eum sub sedu
 cem, et dedit ei gazam ad
 habitandum. Tunc congregavit
 rex demetrius exercitum et intravit
 mediam ad strabendam sibi
 auxilia ut expugnaret
 trifonem. Sed arfaces
 rex persidarum et medie misit
 unum de principibus suis, qui percussit
 castra demetrii, et prohibuit eum
 viui, et posuit eum arfaces
 in custodia. Et siluit terra iuda
 diebus simonis qui fecit sibi
 ioppen in portum, et intro
 itum in insulis maris. Et dilatauit
 fines gentis sue, et abstulit
 immunditiam, et sedit vnusquisque
 sub vite sua et sub ficu sua
 nec erat qui eos terretet.
 Et misit simon ad sparciatas
 ad inuendam fraternitatem.
 Rhomanis quoque misit
 dypeum aureum mna, mille, et statuere
 et romani libertatem, et scilicet
 in tabulis erecis sedus, qui
 positi sunt in titulis in monte
 sion.

De antiocho demetrii filio
 Ca. XIII.

In tempore exiuit

antiochus filius demetrii in terram
 partem suorum, et uenerunt ad
 eum omnes exercitus ita ut pauci
 essent cum trifone. Et scilicet
 antiochus simoni et genti iudeorum
 dicens. Strabo tuo vobis omnia
 quecumque remiserunt vobis
 reges ante me, et permitto vobis
 facere percussuram propriam
 numismatis in regione vestra.
 Quicquid obtinuerit regnum
 magnificabo gentem vestram
 et templum in gloria magna.
 Porro trifon fugiens antiochum
 per maritima, recepit se in doram.
 Et insecutus est eum antiochus,
 et obsedit civitatem terra et
 maris. Eo tempore lucius consul
 romanorum scilicet regibus et
 regionibus in oriente ne inferret
 mala iudeis amicis suis, nec
 opere ferret inferentibus, sed
 si qui pestilentes ex iudeis
 fugerent ad eos traderet eos
 simoni principi sacerdotum, ut
 vindicaret in eos secundum legem suam.
 Antiochus autem rex obsedit
 doram secundo, et percussit
 trifonem ne pcederet. Et misit
 ei simon duo milia virorum
 in auxilium et argenti et auri
 et vasa copiosa. Qui noluit
 ea accipere, sed fregit pactum
 quod fecerat cum eo, et misit

ad eum athenobium, mandans ei
 ut redderet ei arcem que est in
 hierusalem, et ioppen et gazam,
 et tributa locorum quibus dominatus
 fuerat, alioquin veniret et
 expugnaret eum. Et vidit
 athenobius hierusalem gloriam
 simonis, et apparatus copiosum
 et affluentiam in auro et argenteo,
 et obstupuit. Et respondit
 simon. Terram alienam non
 sumpsimus, sed hereditatem
 patrum nostrorum, que iniuste
 ab inimicis nostris aliquid
 tempore possessa est. Et rediit
 athenobius ad regem, et renunciauit
 ei pro simone et gloria eius.
 Et iratus est rex ira magna.
 Porro trifon fugit nauigio in
 orthosia ad rexem. Ait prosequens
 trifonem. Constituit cendebeum
 ducem maritimum, et reliquit
 ei exercitum ut expugnaret
 iudam. Et edificauit cendebeus
 cedronem, collocans in ea
 milites ut vastarent fines
 iudeorum. Quod cum accepisset
 simon, vocauit duos filios suos
 maiores iudam et iohannem.
 Et ait illis. Ego et fratres mei
 expugnauimus hostes israel
 ab adolescentia usque in hunc
 diem. Nunc autem senes estis
 et loco meo et pugnat pro
 gente vestra. Auxilium pro
 deo vobiscum sit. Et dedit
 illis armamentaria pugnatorum
 et equos. Et profecti sunt aduersus
 cendebeum, et erat stultus
 torrens inter eos et timuit
 populus transire, et transiit
 iohannes primus et secuti sunt
 cum eo omnes. Et insonuerunt
 sacubus et puerus est in fuga
 cendebeus et castra eius
 et ceciderunt ex eis multi
 vulnerati. Vulneratus est
 et iudas frater iohannis, et
 insecutus est iohannes fugientes
 usque cedronem, et ceciderunt
 ex eis duo milia virorum
 redieruntque filii simonis
 in pace.

De morte simonis, Cap. XIV.

Uxor ptolomei

abobis constitutus erat dux in campo
 iericho. Erat enim gener summi sacerdotis
 et habebat argentum et aurum multum.
 Et eleuatus est cor eius, et volebat
 obtinere regionem et cogitabat
 dolere aduersus simonem et filios eius
 ut tolleret eos. Simo autem
 pambulabat civitates regionis
 gerens sollicitudinem eorum.
 Et descendit in iericho cum iuda
 et matbaria filijs eius. Et suscepit
 eos ptolomeus in munitionem
 quam edificauerat in dolo,
 et fecit eis puluim magnum
 et abscondit ibi viros, et intravit
 cum armatis, et occidit
 simonem et duos filios eius,
 et reddidit mala pro bonis.
 Nam et viros simonis cum
 duobus filijs eius in gladium
 alis vinculauit. Et scilicet
 antiocho regi vinit teret ei
 exercitum in auxilium, et
 traderet ei regionem